

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमहाल्मीकीयरामायणम्

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

सप्तविंशः सर्गः

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीसीतारामाभ्यां नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

सप्तविंशः सर्गः

त्रिजटायाः स्वप्नस्तत्र राक्षसां विनाशस्य श्रीराघवविजयस्य च सूचनम्

इत्युक्ताः सीतया घोरं राक्षस्यः क्रोधमूर्च्छिताः।
काश्चिज्जग्मुस्तदाख्यातुं रावणस्य दुरात्मनः ॥ ५.२७.१ ॥

ततः सीतामुपागम्य राक्षस्यो भीमदर्शनाः।
पुनः परुषमेकार्थमनर्थार्थमथाब्रुवन् ॥ ५.२७.२ ॥

अदोदानीं तवानार्ये सीते पापविनिश्चये।
राक्षस्यो भक्षयिष्यन्ति मांसमेतद् यथासुखम् ॥ ५.२७.३ ॥

सीतां ताभिरनार्याभिर्दृष्ट्वा सन्तर्जितां तदा।
राक्षसी त्रिजटा वृद्धा प्रबुद्धा वाक्यमब्रवीत् ॥ ५.२७.४ ॥

आत्मानं खादतानार्या न सीतां भक्षयिष्यथ।
जनकस्य सुतामिष्टां स्नुषां दशरथस्य च ॥ ५.२७.५ ॥

स्वप्नो ह्यद्य मया दृष्टो दारुणो रोमहर्षणः।
राक्षसानामभावाय भर्तुरस्या भवाय च ॥ ५.२७.६ ॥

एवमुक्तास्त्रिजटया राक्षस्यः क्रोधमूर्च्छिताः।
सर्वा एवाब्रुवन् भीतास्त्रिजटां तामिदं वचः ॥ ५.२७.७ ॥

कथयस्व त्वया दृष्टः स्वप्नोऽयं कीदृशो निशि।
तासां श्रुत्वा तु वचनं राक्षसीनां मुखोद्गतम् ॥ ५.२७.८ ॥

उवाच वचनं काले त्रिजटा स्वप्नसंश्रितम्।
गजदन्तमयीं दिव्यां शिविकामन्तरिक्षगाम् ॥ ५.२७.९ ॥

युक्तां वाजिसहस्रेण स्वयमास्थाय राघवः ।
 शुक्लमाल्याम्बरधरो लक्ष्मणेन समागतः ॥ ५.२७.१० ॥
 स्वप्ने चाद्य मया दृष्टा सीता शुक्लाम्बरावृता ।
 सागरेण परिक्षिप्तं श्वेतपर्वतमास्थिता ॥ ५.२७.११ ॥
 रामेण सङ्गता सीता भास्करेण प्रभा यथा ।
 राघवश्च पुनर्दृष्टश्चतुर्दन्तं महागजम् ॥ ५.२७.१२ ॥
 आरूढः शैलसङ्काशं चकास सहलक्ष्मणः ।
 ततस्तु सूर्यसङ्काशौ दीप्यमानौ स्वतेजसा ॥ ५.२७.१३ ॥
 शुक्लमाल्याम्बरधरो जानकीं पर्युपस्थितौ ।
 ततस्तस्य नगस्याग्रे ह्याकाशस्थस्य दन्तिनः ॥ ५.२७.१४ ॥
 भर्त्रा परिगृहीतस्य जानकी स्कन्धमाश्रिता ।
 भर्तुरङ्गात् समुत्पत्य ततः कमललोचना ॥ ५.२७.१५ ॥
 चन्द्रसूर्यौ मया दृष्टा पाणिभ्यां परिमार्जती ।
 ततस्ताभ्यां कुमाराभ्यामास्थितः स गजोत्तमः ।
 सीतया च विशालाक्ष्या लङ्काया उपरि स्थितः ॥ ५.२७.१६ ॥
 पाण्डुरर्षभयुक्तेन रथेनाष्टयुजा स्वयम् ।
 इहोपयातः काकुत्स्थः सीतया सह भार्यया ॥ ५.२७.१७ ॥
 शुक्लमाल्याम्बरधरो लक्ष्मणेन सहागतः ।
 ततोऽन्यत्र मया दृष्टो रामः सत्यपराक्रमः ॥ ५.२७.१८ ॥
 लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया सह वीर्यवान् ।
 आरूह्य पुष्पकं दिव्यं विमानं सूर्यसन्निभम् ॥ ५.२७.१९ ॥
 उत्तरां दिशमालोच्य प्रस्थितः पुरुषोत्तमः ।
 एवं स्वप्ने मया दृष्टो रामो विष्णुपराक्रमः ॥ ५.२७.२० ॥

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया सह भार्यया।
न हि रामो महातेजाः शक्यो जेतुं सुरासुरैः ॥ ५.२७.२१ ॥

राक्षसैर्वापि चान्यैर्वा स्वर्गः पापजनैरिव।
रावणश्च मया दृष्टो मुण्डस्तैलसमुक्षितः ॥ ५.२७.२२ ॥

रक्तवासाः पिबन्मत्तः करवीरकृतस्रजः।
विमानात् पुष्पकादद्य रावणः पतितः क्षितौ ॥ ५.२७.२३ ॥

कृष्यमाणः स्त्रिया मुण्डो दृष्टः कृष्णाम्बरः पुनः।
रथेन खरयुक्तेन रक्तमाल्यानुलेपनः ॥ ५.२७.२४ ॥

पिबंस्तैलं हसन् नृत्यन् भ्रान्तचित्ताकुलेन्द्रियः।
गर्दभेन ययौ शीघ्रं दक्षिणां दिशमास्थितः ॥ ५.२७.२५ ॥

पुनरेव मया दृष्टो रावणो राक्षसेश्वरः।
पतितोऽवाक्षिरा भूमौ गर्दभाद् भयमोहितः ॥ ५.२७.२६ ॥

सहसोत्थाय सम्भ्रान्तो भयार्तो मदविह्वलः।
उन्मत्तरूपो दिग्वासा दुर्वाक्यं प्रलपन् बहु ॥ ५.२७.२७ ॥

दुर्गन्धं दुःसहं घोरं तिमिरं नरकोपमम्।
मलपङ्कं प्रविश्याशु मग्नस्तत्र स रावणः ॥ ५.२७.२८ ॥

प्रस्थितो दक्षिणामाशां प्रविष्टोऽकर्दमं हृदम्।
कण्ठे बद्ध्वा दशग्रीवं प्रमदा रक्तवासिनी ॥ ५.२७.२९ ॥

काली कर्दमलिप्ताङ्गी दिशं याम्यां प्रकर्षति।
एवं तत्र मया दृष्टः कुम्भकर्णो महाबलः ॥ ५.२७.३० ॥

रावणस्य सुताः सर्वे मुण्डास्तैलसमुक्षिताः।
वराहेण दशग्रीवः शिशुमारेण चेन्द्रजित् ॥ ५.२७.३१ ॥

उष्ट्रेण कुम्भकर्णश्च प्रयातो दक्षिणां दिशम्।
एकस्तत्र मया दृष्टः श्वेतच्छत्रो विभीषणः ॥ ५.२७.३२ ॥

शुक्लमाल्याम्बरधरः शुक्लगन्धानुलेपनः ।

शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैर्नृत्तगीतैरलङ्कृतः ॥ ५.२७.३३ ॥

आरुह्य शौलसङ्काशं मेघस्तनितनिःस्वनम् ।

चतुर्दन्तं गजं दिव्यमास्ते तत्र विभीषणः ॥ ५.२७.३४ ॥

चतुर्भिः सचिवैः सार्धं वैहायसमुपस्थितः ॥ ५.२७.३५ ॥

समाजश्च महान् वृत्तो गीतवादित्रनिःस्वनः ।

पिबतां रक्तमाल्यानां रक्षसां रक्तवाससाम् ॥ ५.२७.३६ ॥

लङ्का चेयं पुरी रम्या सवाजिरथकुञ्जरा ।

सागरे पतिता दृष्टा भग्नगोपुरतोरणा ॥ ५.२७.३७ ॥

लङ्का दृष्टा मया स्वप्ने रावणेनाभिरक्षिता ।

दग्धा रामस्य दूतेन वानरेण तरस्विना ॥ ५.२७.३८ ॥

पीत्वा तैलं प्रमत्ताश्च प्रहसन्त्यो महास्वनाः ।

लङ्कायां भस्मरूक्षायां सर्वा राक्षसयोषितः ॥ ५.२७.३९ ॥

कुम्भकर्णादयश्चेमे सर्वे राक्षसपुङ्गवाः ।

रक्तं निवसनं गृह्य प्रविष्टा गोमयहृदम् ॥ ५.२७.४० ॥

अपगच्छत पश्यध्वं सीतामाप्नोति राघवः ।

घातयेत् परमामर्षी युष्मान् सार्धं हि राक्षसैः ॥ ५.२७.४१ ॥

प्रियां बहुमतां भार्यां वनवासमनुव्रताम् ।

भर्त्सितां तर्जितां वापि नानुमंस्यति राघवः ॥ ५.२७.४२ ॥

तदलं क्रूरवाक्यैश्च सान्त्वमेवाभिधीयताम् ।

अभियाचाम वैदैहीमेतद्धि मम रोचते ॥ ५.२७.४३ ॥

यस्या ह्येवंविधः स्वप्नो दुःखितायां प्रदृश्यते ।

सा दुःखैर्बहुभिर्मुक्ता प्रियं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ५.२७.४४ ॥

भर्त्सितामपि याचध्वं राक्षस्यः किं विवक्षया।
राघवाद्धि भयं घोरं राक्षसानामुपस्थितम् ॥ ५.२७.४५ ॥

प्रणिपातप्रसन्ना हि मैथिली जनकात्मजा।
अलमेषा परित्रातुं राक्षस्यो महतो भयात् ॥ ५.२७.४६ ॥

अपि चास्या विशालाक्ष्या न किञ्चिदुपलक्षये।
विरूपमपि चाङ्गेषु सुसूक्ष्ममपि लक्षणम् ॥ ५.२७.४७ ॥

छायावैगुण्यमात्रं तु शङ्केः दुःखमुपस्थितम्।
अदुःखार्हामिमां देवीं वैहायसमुपस्थिताम् ॥ ५.२७.४८ ॥

अर्थसिद्धिं तु वैदेह्याः पश्याम्यहमुपस्थिताम्।
राक्षसेन्द्रविनाशं च विजयं राघवस्य च ॥ ५.२७.४९ ॥

निमित्तभूतमेतत् तु श्रोतुमस्या महत् प्रियम्।
दृश्यते च स्फुरच्चक्षुः पद्मपत्रमिवायतम् ॥ ५.२७.५० ॥

ईषद्धि हृषितो वास्या दक्षिणाया ह्यदक्षिणः।
अकस्मादेव वैदेह्या बाहुरेकः प्रकम्पते ॥ ५.२७.५१ ॥

करेणुहस्तप्रतिमः सव्यश्चोरुरनुत्तमः।
वेपन् कथयतीवास्या राघवं पुरतः स्थितम् ॥ ५.२७.५२ ॥

पक्षी च शाखानिलयं प्रविष्टः
पुनः पुनश्चोत्तमसान्त्ववादी।
सुस्वागतं वाचमुदीरयाणः
पुनः पुनश्चोदयतीव हृष्टः ॥ ५.२७.५३ ॥

ततः सा ह्रीमती बाला भर्तुर्विजयहर्षिता।
अवोचद् यदि तत् तथ्यं भवेयं शरणं हि वः ॥ ५.२७.५४ ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे सप्तविंशः सर्गः ॥